

SMOLENICKÝ POSOL 1/2014

FARSKÝ ČASOPIS, XIV. ročník, január - február

Sedembolestná Panna Mária, kostol Smolenice.

Foto: Ivana Štibraná

Pod Tvoju ochranu...

Každé nové číslo a každý ročník Smolenického posla si so sebou prináša na svet aj svoju súkromnú históriu. 14. ročník a v našej réžii 8. ročník Posla sa začína dôležitou udalosťou. **Bolo nám udelené cirkeňé schválenie.** Vážime si toto rozhodnutie nášho otca arcibiskupa a budeme sa usilovať aj naďalej naše talenty úročiť pre vás a pre Cirkev, ktorú spoločne tvoríme.

Pre tých, čo sa ešte obávajú internetu tu máme dobrú správu. Pápež František sa o ňom vyjadril, že je Božím darom. Internet prináša so sebou aj niektoré riziká, ktorým by sme sa radi vyhli a preto sme sa rozhodli na ne upozorniť aj vás.

Médiá a komunikácia hýbu svetom. Netreba sa ich báť, len vedieť zdravo rozlišovať a nepodliehať davovému správaniu. Ako ďalej hovorí Svätý otec, aj na sociálnych sieťach môžeme byť blízкими.

Tento rok je aj Rokom Sedembolestnej Panny Márie. Panne Márii sú zasvätené obidva naše kostoly. Panne Márii zverujeme aj všetky dôležité rozhodnutia, ktoré nás tento rok čakajú.

Ivana Štibraná

Štatistika farnosti za rok 2013

Krsty 22 (chlapcov 15, dievčat 7), Sobáše 18

Prvoprijímajúcich 27, Pohreby 25 (muži 12, ženy 13)

Začali sme rok Sedembolestnej Panny Márie

Vyhlasiť rok 2014 za Rok Sedembolestnej Panny Márie sa rozhodli členovia Konferencie biskupov Slovenska dňa 21. novembra 2013 na svojom 76. plenárnom zasadnutí.

Konferencia vydala dekrét, ktorým oznámila, že Rok Sedembolestnej Panny Márie sa začne sláviť 1. januára 2014 a bude zakončený 31. decembra 2014. Vrcholom roka bude slávnostné zasväcujúce zverenie Slovenska pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie dňa 15. septembra 2014.

Prečo práve v roku 2014?

Tento rok totiž uplynie 450 rokov od prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne. Zároveň si tento rok pripomíname 50. výročie potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI. v roku 1964.

Čo je cieľom tohto jubilejného roka?

Základným cieľom tohto roka je prehĺbenie viery a úcty voči Panne Márii, patrónke Slovenska a podľa jej vzoru sa bližšie primknúť k Ježišovi. Naši otcovia biskupi nás povzbudzujú k prehĺbeniu modlitby posvätného ruženca, prostredníctvom ktorého môžeme rozjímať nad tajomstvami našej spásy.

Akým spôsobom sa môžeme pripravovať na slávnostné zasvätenie Panny Márii, ktoré bude 15. septembra v Šaštíne?

Od 1. januára do 15. septembra bude prebiehať deväťmesačná novéna, pričom každý mesiac bude mať svoju vlastnú ťažiskovú tému.

Január: **Plnosť bolesti Sedembolestnej**

Február: **Prvá bolesť – Tvoju dušu prenikne meč**

Marec: **Druhá bolesť – Útek do Egypta**

Apríl: **Tretia bolesť – Hľadanie Ježiša v chráme**

Máj: **Štvrtá bolesť - Stretnutie na krížovej ceste**

Jún: **Piata bolesť - Ukrižovanie**

Júl: **Šiesta bolesť - Smrť na kríži**

August: **Siedma bolesť - Snímanie z kríža**

September: **Zasväcujúce zverenie sa pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie**

Súčasťou prípravy budú aj témy, ktoré kňazi prednesú veriacim vždy počas homílií na druhú nedeľu v mesiaci. Na každý mesiac bude zároveň stanovený úmysel, na ktorý sa budú môcť rodiny vo farnostiach modliť desiatok ruženca v danom mesiaci.

Televízia LUX vysiela každý deň modlitbu celého posvätného ruženca - radostného, bolestného slávnostného a ruženca svetla. V pracovné dni sa môžu veriaci spolu s televíziou modliť ruženec v časoch o 7:30, 12:15, 15:30 a 18:40 h. Cez víkend v časoch o 7:00, 12:15, 15:15, 18:40 h.

Ivana Janáčková

Voňavé Vianoce na fare

V dňoch 7. - 8. 12. 2013 v pastoračnom stredisku v Smoleniciach rozvoniavali vianočné koláče, oblátky, med a kapustnica. Farský spevokol v Smoleniciach usporiadal Vianočné trhy na ktorých sa svojimi výrobkami a dobrými nápadmi prezentovali naše šikovné gazdinky. V ponuke boli výrobky z vlny, drôtu, čipky, vosku, knihy, medovina, krásne medovníkové domčeky a inšpirácia na vianočnú výzdobu. V detskom kútiku si deti vyfarbovali obrázky s vianočnými motívmi. Chceli by sme poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zdarný priebeh tejto akcie a obetovali čas a svoje schopnosti pre naše farské spoločenstvo. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli a svojou účasťou nás podporili pri organizovaní ďalších takýchto podujatí.

Trojkráľový koncert

Dňa 5.1.2014 Farský spevokol v Smoleniciach usporiadal Trojkráľový koncert, ktorý sa konal vo farskom kostole. Zazneli známe vianočné koledy, piesne a vinše. V rámci koncertu vystúpila hrou na husle Kristínka Murárová, sólovým spevom Iveta Murárová a Libuša Radková. Bohatá účasť na koncerte a povzbudivé slová nášho pána farára Samuela Sadeckého boli pre nás odmenou za úsilie a námahu pri príprave tohto koncertu. Po koncerte nasledovalo spoločné stretnutie v pastoračnom stredisku – na fare, kde na všetkých čakal voňavý punč a občerstvenie. Dúfam, že podobných podujatí bude v našej farnosti čoraz viac.

Mgr. Daša Lančaričová

Farský spevokol spestril liturgické slávenia aj počas Farských dní 2013.

Foto : Andrej Lančarič

Opäť doma

Už tri roky som v Smolenicich len taký vianočný návštevník, ktorý sa teší na staré známe tváre, na čas strávený v kruhu rodiny či priateľov. Po roku v relatívnej divočine, som sa pochopiteľne tešila aj na akési sociálne spestrenie. Tým mám na mysli možnosť odbehnúť si na kvalitný jazzový koncert, do divadla či na vernisáž, alebo len tak jednoducho počúvať kázeň v slovenčine. Po príchode som však zistila, že najlepší spôsob trávenia času je jednoducho tráviť ho s ľuďmi. Rozprávať sa o zdanlivo banálnych veciach, bežnom živote, problémoch či dôvernostiach, pookriať pri spriaznených dušiach – to bola hlavná náplň môjho tak krátkeho času doma.

Prvé dni aklimatizácie na európske prostredie sú hádam najviac záťažové. Vravím si, prečo všetci ľudia v kostole oduševnene nespievajú? Prečo sa každý každého stráni a uzatvára sa do svojho sveta? Prečo sa nevieme zastaviť a len tak vychutnávať čas a vnímať ho aj inak než cez peniaze? Na druhej strane ma však potešili otvorené srdcia ľudí. Ľudí, ktorí by radi pomohli, ale nevedeli ako a čakali na možnosť, ktorá sa v rámci pomoci našej misii vždy nájde.

Domov na Slovensko som nadšene prišla s plánom zohnať pre deti kolieskové korčule. Keď som mojim škôlkárom na hodine opisovala a názorne ukazovala ich fungovanie, bezmyšlienkovito som zahlásila, že im určite jeden kúsok donesiem. Samozrejme, deti mi pred odchodom na Slovensko sľub nezabudli pripomenúť. To som však netušila, že starý socialistický typ korčulí, na ktorom frčalo niekoľko generácií už dávno nie je v kurze a tak zostala len nádej, že sa niekomu len tak povalujú na povale a rád ich poskytne pre deti do Tanzánie. Do akcie sa zapojili ľudia, ktorí ma svojou iniciatívou nestačili prekvapovať. Keď som si už myslela, že asi budem musieť tento vytúžený detský darček oželiť, zrazu si do kufra balím tri poctivo vyjazdené páry s patričným úsmevom na tvári. V duchu som si predstavila ohúrené deti, ktoré budú civieť na kolieskový zázrak a koľko radosti sa bude ozývať triedou. A k tomu sa naučia aj trošku potrebnej koordinácie ;).

Krásny čas z Afriky vám všetkým želám do Smoleníc.

Emília Bihariová

Pomocnica kresťanov

Moja priateľka pracuje ako sociálna sestra v domove sociálnych služieb pre seniorov. Okrem vybavovania úradných záležitostí im zabezpečujú aj program, povzbudzujú k rôznym aktivitám, k životu. Moja priateľka má svoju prácu rada a robí ju najlepšie ako vie. Nie vždy je to jednoduché. Občas prídu ťažšie chvíle, no často zažije aj veselé príhody so svojimi starkými. Vypočuje si množstvo životných príbehov, osudov smutných aj veselých a často sa pýta prečo. Nie je zriedkavosťou, že býva aj pri tom keď sú na konci svojej životnej cesty. Viackrát sa stalo, že sa im ťažko odchádza z tohto sveta. Vtedy zostáva pri nich a spieva pieseň k Panne Márii. Ako sama tvrdí, pri spievaní piesne sa akosi zmenia, sú viditeľne pokojnejší. Nevie to vysvetliť, ale spieva ďalej a zaberá to. V každej chvíli nášho života nám Panna Mária pomáha a privádza k svojmu Synovi. Nezabúdajme ju poprosiť. Pomocnica kresťanov, oroduj za nás.

Miroslava Gregušová

Dekrét o možnosti získať úplné odpustky v Jubilejnom Roku Sedembolestnej Panny Márie

3. decembra 2013

Apoštolská Penitenciária na základe zvláštneho poverenia Svätého Otca Františka, ktorý ju vo svojej otcovskej láske s radosťou poveril touto vecou,

UDEĽUJE JUBILEJNÉMU ROKU DAR ÚPLNÝCH ODPUSTKOV

pri náležitom splnení zvyčajných podmienok: sviatostná spoveď, sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca. Veriaci v Krista, ktorí sa opravdivo kajajú, ich môžu získať raz denne a môžu ich tiež na spôsob príhovoru privlastniť dušiam, ktoré sa ešte zdržiavajú v očistci:

a) pri každej pútnickej návšteve národnej svätyne Bolestnej Matky (v Šaštíne - red. pozn.), keď sa nábožne zúčastnia nejakého posvätného slávenia, alebo aspoň primeraný čas tam zasvätia nábožnému rozjímaniu, ktoré zakončia Modlitbou Pána, vyznaním viery a modlitbou k Nebeskej patrónke s aspoň jedným desiatkom ruženca,

b) vo sviatky Panny Márie pri pútnickej návšteve ktoréhokoľvek chrámu vybraného pre Jubilejný rok, ak sa v ňom nábožne zúčastnia na eucharistickom slávení, alebo Liturgii hodín, alebo tam nábožne prednesú predtým uvedené modlitby,

c) 15. septembra 2014, na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, ak v ktoromkoľvek chráme alebo na posvätnom mieste nábožne prednesú predtým uvedené modlitby za šírenie svätej viery na Slovensku.

Nábožní veriaci v Krista, ktorým v tom bráni staroba alebo ťažká choroba, môžu získať úplné odpustky vtedy, ak sa rozhodnú odporovať každému hriechu a vzbudia si úmysel splniť hneď, ako to bude možné, tri zvyčajné podmienky pred nejakým menším vyobrazením Bolestnej Matky, v duchu sa pripoja k jubilejnému sláveniu alebo púti a obetujú svoje modlitby a bolesti skrze Máriu Milosrdnému Bohu.

Apoštolská penitenciária ďalej naliehavo žiada pre širšie sprístupnenie získania Božej milosti prostredníctvom kľúčov Cirkvi, aby sa diecézni penitenciári, kanonici a klerici jubilejných chrámov, vedení pastoračnou láskou, ochotne a veľkodušne venovali vysluhovaniu pokánia a často poskytovali sväté prijímanie chorým.

Toto má platiť počas celého Jubilejného roka Bolestnej Matky, patrónky Slovenska, bez ohľadu na všetky protichodné ustanovenia.

Krzysztof Nykiel, vedúci úradu

Kardinál Svätej Rímskej Cirkvi, Mauro Piacenza, veľký penitenciár

Zdroj : <http://ave.kbs.sk/obsah/sekcia/h/o-roku/p/dekret>

Potrebujeme internet? Aký je význam médií v globalizovanom svete?
V čom spočíva dobrá komunikácia?

SLOVO PÁPEŽA FRANTIŠKA

Drahí bratia a sestry,

Dnes žijeme vo svete, ktorý je stále "menší" a zdá sa, že by mohlo byť pre nás všetkých jednoduchšie, byť si bližšie. Rozvoj dopravných a komunikačných technológií nás zblížuje, a globalizácia nás núti byť na sebe navzájom závislí.

Avšak, rozdiely v ľudskej rodine zostávajú, niekedy aj veľmi výrazné. Na globálnej úrovni vidíme škandalózne rozdiel medzi luxusom bohatých a biedou chudobných. Často stačí vyjsť na ulicu, aby sme videli kontrast medzi ľuďmi, ktorí žijú na chodníkoch a blikajúcimi svetlami obchodov. Sme na to tak zvyknutí, že sa nad tým nepozastavíme. Svet trpí mnohými formami vylúčenia, marginalizácie a chudoby. Nehovoriac o konfliktoch, ktoré vznikajú z ekonomických, politických, ideologických, a žiaľ aj náboženských dôvodov.

V tomto svete nám môžu médiá pomôcť vytvárať pocit vzájomnej blízkosti, jednoty ľudskej rodiny, ktorá vedie k solidarite a odhodlaniu, aby sme zabezpečili dôstojný život pre všetkých. Dobrá komunikácia nám pomáha byť si bližší, navzájom sa lepšie spoznávať a rásť v jednote.

Steny, ktoré nás rozdeľujú možno prekonať len vtedy, ak sme pripravení počúvať a učiť sa jeden od druhého. Musíme vyrovnávať rozdiely prostredníctvom rôznych foriem dialógu, ktorý nám umožní **rásť v porozumení a rešpekte**. Kultúra stretnutia vyžaduje, aby sme boli ochotní nielen dávať, ale aj prijímať od druhých. Médiá nám môžu pomôcť v tomto najmä dnes, kedy siete ľudskej komunikácie dosiahli nebyvalý vývoj. Najmä **internet** môže poskytnúť viac príležitostí stretnúť sa a solidarity medzi všetkými, a to **je dobrá vec, je to dar od Boha**.

To však neznamená, že niektoré problémy neexistujú. Rýchlosť informácií presahuje našu schopnosť reflexie a úsudku, chýba správna forma sebaujadrenia a vyváženosti. Rôzne názory môžu byť vnímané ako bohatstvo, ale tiež je tu riziko uzavrieť sa v oblasti informácií, ktoré zodpovedajú len našim očakávaniam a našim myšlienkam, alebo slúžia len určitým politickým a ekonomickým záujmom. Komunikačné prostredie nám môže pomôcť k rastu, k rozšíreniu vedomostí alebo naopak, môže nás dezorientovať. Túžba po digitálnom pripojení môže mať za následok izoláciu od nášho suseda, ktorému sme najbližšie. Nemali by sme prehliadať skutočnosť, že tí, ktorí z rôznych dôvodov nemajú prístup k sociálnym médiám, budú pravdepodobne vylúčení.

Tieto riziká sú skutočné, avšak nie sú dôvodom k odmietnutiu sociálnych médií, ale skôr nám pripomínajú, že **komunikácia je v konečnom dôsledku viac ľudský než technologický úspech**. Takže, čo nám

pomáha v digitálnom prostredí, aby sme rástli v ľudskosti a vzájomnom porozumení? Napríklad, musíme obnoviť zmysel pre spomalenie a pokoj. To si vyžaduje čas a schopnosť načúvať tichu. Musíme tiež **byť trpezliví, ak chceme pochopiť tých, ktorí sú iní ako my. Človek sa plne vyjadří, ak vie, že nie je len tolerovaný, ale si je vedomý, že je skutočne prijatý**. Ak sme skutočne ochotní načúvať druhým, potom sa naučíme vidieť svet inými očami a oceniť ľudskú skúsenosť tak, ako sa prejavuje v rôznych kultúrach a tradíciách. Naučíme sa tiež lepšie oceniť hodnoty inšpirované kresťanstvom, ako je pohľad na človeka, manželstvo a rodinu, správne rozlišovať medzi náboženskou a politickou sférou, chápať princípy solidarity a subsidiarity, a mnoho ďalších.

Ako teda môže byť komunikácia v službe autentického kultúry stretnutia? Čo to znamená pre nás, ako „Pánových učeníkov“, stretnúť sa s ďalšími ľuďmi vo svetle evanjelia? **Ako je možné, aj cez všetky naše obmedzenia a hriechy, mať naozaj blízko k sebe?** Tieto otázky možno zhrnúť do jednej, ktorú kladie znalec zákona v rozhovore Ježišovi: "A kto je môj bližný?" (Lk 10,29). Táto otázka nám pomáha pochopiť komunikáciu z hľadiska blízkosti. Mohli by sme parafrázovať otázku takto: Ako si môžeme byť "bližnými" v používaní médií a v novom prostredí vytvorenom digitálnymi technológiami? Našiel som odpoveď v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, ktoré je tiež podobenstvom o komunikácii. **Kto komunikuje, kto sa pripája, sa stáva "bližným"**. A milosrdný Samaritán, nielenže sa priblížil k človeku, ale stará sa o človeka, ktorého vidí napoly mŕtveho vedľa cesty. Preberá zaňho zodpovednosť. Ježiš posúva naše chápanie: **nie je to len o tom, aby som videl tých, čo sú podobní ako ja, ale o schopnosti urobiť niečo pre tých, čo sú iní**. Komunikácia je naozaj o tom, aby sme si uvedomili, že sme všetci ľudské bytosti, Božie deti. Komunikáciu môžeme definovať aj ako "blízkosť".

Vždy, keď je komunikácia zameraná predovšetkým na podporu spotreby alebo manipuláciu s ostatnými, máme čo do činenia s formou násilnej agresie, ako muž v podobenstve, ktorého prepadli lupiči a opustený na ceste trpel. Lévíta a kňaz v ňom nevideli svojho blížneho, ale cudzinca, od ktorého bolo lepšie držať si odstup. Ich správanie v tej dobe podmieňovali aj pravidlá rituálnej čistoty. V súčasnej dobe je tu nebezpečenstvo, že niektoré médiá podmieňujú naše reakcie tak, že ignorujeme nášho skutočného suseda.

Nestačí stretávať sa na digitálnych diaľniciach, kde je jednoduché byť "pripojený". Pripojenia prostredníctvom siete musia byť sprevádzané skutočným stretnutím, nemôžeme žiť sami, uzavretí do seba. **Musíme milovať a byť milovaní. Potrebujeme nehu.** Mediálne stratégie negarantujú krásu, dobro a pravdu. Ani svetovým médiám však nemôže byť cudzie starať sa o ľudstvo, a sú vyzvané, aby ukázali nehu. **Digitálna sieť môže byť miestom plným človečenstva, nie sieť drôtov, ale ľudských bytostí.** Neutralita médií je iba zdanlivá. Kto vstupuje do komunikácie, stáva sa referenčným bodom. **Osobná angažovanosť je základom dôveryhodnosti komunikátora.** Kresťanské svedectvo, vďaka internetu, tak môžu dosiahnuť periférie ľudskej existencie .

Opakujem to často: V alternatíve medzi Cirkvou, ktorá vyjde do ulíc, a tým sa dostane do problémov, a Cirkvou, ktorá trpí povýšenosťou, bez pochyb dám prednosť prvej. Tieto "ulice" sú svetom, v ktorom ľudia žijú. Medzi týmito ulicami sú aj „digitálne diaľnice“, kde sa to hemží ľuďmi, ktorí sú často zranení a hľadajú spásu a nádej. Prostredníctvom internetu, kresťanské posolstvo môže dosiahnuť "až na koniec zeme" (Sk 1,8).

Otvoriť dvere kostolov znamená otvorenie v digitálnom prostredí, aby ľudia bez ohľadu na ich postavenie v živote mohli vstúpiť a zistiť, že evanjelium môže prekročiť prah chrámu a ísť v ústrety všetkým. Sme povolaní vydávať svedectvo o Cirkvi, ktorá je domovom pre všetkých. Sme schopní komunikovať obraz takej cirkvi? Komunikácia je prostriedkom, ako vyjadriť misijné poslanie celej Cirkvi. Sociálne siete sú dnes jedným zo spôsobov, ako zažiť túto výzvu objaviť krásu viery, krásu stretnutia s Kristom. V oblasti komunikácie môže cirkev prinášať teplo a zapáliť srdce.

Efektívne kresťanské svedectvo nie je o bombardovaní ľudí náboženskými správami, ale o našej ochote byť k dispozícii ostatným, „trpezlivo a zdvorilo zapojiť svoje otázky a svoje pochybnosti, ako postupovať pri hľadaní pravdy a zmyslu ľudskej existencie“ (Benedikt XVI, Posolstvo k 47. svetovému dňu spoločenských komunikačných prostriedkov, 2013).

Musíme si pripomenúť príbeh učeníkov na ceste do Emauz. Mali by sme byť schopní vstúpiť do dialógu s mužmi a ženami dneška, pochopiť ich očakávania, obavy, nádeje, a priniesť im evanjelium, že Ježiš Kristus, vtelený Boh, zomrel a vstal z mŕtvych, aby nás oslobodil od hriechu a smrti. Výzva vyžaduje hlbokú pozornosť k životu, k duchovnej citlivosti. **Dialóg znamená byť presvedčený o tom, že druhý má niečo, čo je dobré povedať, svoj názor, svoju predstavu. Dialóg neznamená vzdať sa svojej myšlienky a tradície, ale potvrdenie toho, že sú platné.**

Obraz dobrého Samaritána, ktorý ošetruje rany muža nalievaním oleja a vína, nech je nám inšpiráciou. Nech naša komunikácia je balzam, ktorý uľavuje od bolesti a dobré víno, ktoré obveseľuje srdce. Nech naše svetlo nie je výsledkom špeciálnych efektov či kozmetiky, ale našej milujúcej a milosrdnej bytosti voči zraneným pri ceste. Podme sa smelo stať občanmi digitálneho sveta. **Je dôležité, aby Cirkev venovala pozornosť a bola prítomná vo svete komunikácie, hovorila s človekom dneška a privádzala ho na stretnutie s Kristom. Cirkev, ktorá sprevádza a pozná cestu. V tejto súvislosti, revolúcia komunikačných prostriedkov a informácií je skvelá a vzrušujúca výzva, ktorá vyžaduje novú sviežu energiu a predstavivosť ako sprostredkovať ostatným krásu Boha.**

Z Vatikánu 24. januára 2014 pamiatka svätého Františka Saleského.

Franciscus

Zdroj: http://press.vatican.va/content/salastampa/it/bollettino/pubblico/2014/01/23/0051/00091.html#TESTO_IN_LINGUA_INGLESE,
preklad Ivana Štibraná

Fotografia pápež František, zdroj <http://blog.zdf.de/papstgefluester/page/11/>

Obrázok sv. František Saleský, zdroj https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Plik:Franz_von_Sales.jpg

Ako sa nestať pri potulkách internetom obeťou

1. Vždy pamätajte na to, že čokoľvek na internete zverejníte (text, konverzáciu, fotografie, videá) môže niekto sledovať a ukladať a môže to v budúcnosti zverejniť (to platí aj o zabezpečených stránkach, či službách). Extrémne to je nebezpečné pri pripojení do tzv. voľných nezabezpečených bezdrôtových sietí WIFI (označených aj ako OPEN (angl.)).
2. Pamätajte na to, že návštevou väčšiny stránok tieto stránky aj finančne podporujete. Väčšina stránok obsahuje reklamu, za ktorú prevádzkovateľ stránky dostáva finančnú odmenu za každého návštevníka stránky. Myslíme preto na to, či naozaj (hlavne z morálneho hľadiska) chceme prevádzkovateľa stránky finančne podporiť.
3. Nikdy na internete neuvádzajte bez vážnych dôvodov svoje osobné údaje, či údaje o platobných kartách.
4. Banky nikdy nevyžadujú od svojich klientov opisovať údaje z GRID karty, či údaje uvedené na kreditných kartách a zasielať ich emailom. Rovnako nevyžadujú naraz vyplňať všetky údaje z GRID karty na svojich webových stránkach. Takéto požiadavky vždy nahláste svojej banke. Pomôžete tým ochrániť iných.
5. Polícia Slovenskej republiky, ani iné štátne úrady nevyžadujú zaplatiť pokutu za prehliadanie nevhodných stránok cez internet. Ak sa Vám zjaví stránka s takouto požiadavkou, Váš počítač je zavírený a treba sa obrátiť o pomoc s odvírením na počítačového odborníka.
6. Ak nájdete na internete ponuku na tovar za prekvapivo nízku cenu, overte si skúsenosti s týmto predajcom na internetových diskusiách, v prípade internetového obchodu skúste aj zistiť ako dlho tento internetový obchod existuje a preverte údaje uvedené v časti "Kontakt" napríklad v obchodnom registri (www.orssr.sk), prípadne v živnostenskom registri (www.zrsr.sk). Zároveň pamätajte pri internetových nákupoch, že väčšina predajcov nechce peniaze vopred, ale až po prevzatí tovaru. Tovar si vždy pri prevzatí prekontrolujte.
7. Ak budete v budúcnosti používať nové elektronické občianske preukazy na overenie totožnosti cez internet dbajte na to, aby váš počítač v čase overenia nebol napadnutý škodlivým softvérom (zavírený). Vyhnete sa tak možným budúcim problémom spojených s krádežou Vašej identity.

Civan

Buďte dobrí, ak môžete

Počas vianočných sviatkov dávali v televízii životopisný film o sv. Filipovi Nerim, ktorý je obľúbený svätec pre svoju veselú povahu. Jeho túžbou bolo ísť na misie do Indie. Keď sa jeho túžba mohla konečne naplniť, uvedomil si, že jeho India je doma, v Taliansku, na mieste, kde žije. Všimol si, že chudobné deti, ktoré sa len tak potulovali na ulici, žijú bezcieľnym životom. Mnohé z nich nedostali žiadne vzdelanie, nevedeli čítať, ani písať, boli otrhané a mnohé z nich aj kradli. Sv. Filip Neri vedel ako sa s nimi zbližiť. Začal od obyčajných vecí a základných potrieb. Navaril im polievku, naučil ich prať, dbal o to, aby boli čisti. Takto nasýtení a umytí sa mohli hrať. Vždy si našiel čas a príležitosť, aby im povedal niečo zaujímavé o Bohu. Nie veľa a rozprával sa s nimi tak, aby tomu porozumeli. Pochopil, že ich myseľ treba zamestnať dobrými činnosťami, a preto vytvoril spevácky zbor. Keď bolo chladno, začal pre nich hľadať miesto, kde by mohli bývať a našiel ho v oratóriu, modlitebni kostola San Girolamo. Každý deň sa im venoval a zdôrazňoval im, aby boli dobrí, ak môžu. Mal dar priblížiť sa potrebám normálnych ľudí. Mnohí sa mu zdôverovali s ťažkou životnou situáciou, vedel im dobre poradiť, radi chodievali k nemu na sv. spoveď.

Sv. Filip Neri ako sám povedal, keď bol pozvaný na audienciu k pápežovi, že dobročinnosť je jedna z hlavných úloh jeho bratstva, ktoré sám založil. Chudobní si mohli zobrať almužnu z pokladničky v kostole, ako sám povedal, účtovníkom je Božia prozreteľnosť. Mohli sa prísť najesť a rozprávať sa o Bohu.

Tento svätec pochopil, že ľudia potrebujú pomoc aj s úplne bežnými problémami, ako je hlad, choroba, nedostatok peňazí, rodinné problémy. Vedel sa znížiť k obyčajným ľuďom a pomôcť im. Všetky problémy ľudí ako aj svoje zveroval Bohu, modlil sa a dôveroval mu. Podporoval ľudí, aby sa tešili zo života a on sám bol toho príkladom. Jeho strelná modlitba bola: **Pane, daj mi prekonať dnešný deň, zajtrajška sa nebojím.**

Marianna Hudcovičová

Počujete radi svoje meno?

Meno nám väčšinou vybrali naši rodičia. V dobách ešte dávnejších ho možno vybral pán farár, keď priniesli dieťa na krst. A v dobách nie až tak dávnych pridal pán farár meno podľa svojho uváženia, ak si nebol istý, že to zvláštne moderné meno je už v zástupe svätých. V dobrej vôli pridal ešte jedno meno, aby poistil aj ochrancu, ktorý bude bdieť nad dieťaťom.

Vo Svätom písme a vôbec v kultúre Izraela má meno zvláštny význam. Z Abrama sa stáva Abrahám, teda zo vznešeného otca je otec národov a zo Saraj sa stáva Sára, teda zo ženy sváru sa stáva po Božom zásahu, keď počne vo vysokom veku, vznešená pani. Keď Boh dáva meno, má to vždy nejaký zvláštny symbolický význam. Takých príkladov by sme našli veľa. Adam je človek a Eva je darkyňou života. Ježiš mení Šimonovi meno na Peter, keď sa má stať skalou, na ktorej postaví svoju Cirkev.

Dodnes vo väčšine reholí prijímajú zasvätené osoby druhé meno. Kedysi podľa vôle predstavených, dnes podľa vlastného výberu. Znamená to, že ich život dostáva nový význam.

Jeden z manželov si pri sobáši, väčšinou žena, dobrovoľne mení priezvisko. Má to nielen praktické dôvody, ale aj symboliku skutočnosti stávania sa jedným telom.

Ako je to s vašim menom? Poznáte jeho význam? A čo váš nebeský patrón? Viete o ňom už všetko? Je to bonus, ktorý nám je v Cirkvi daný pri krste. Tým, že sa hlásime k viere v spoločenstvo svätých, je to jedna z možností ako toto spoločenstvo môžeme prežívať, keď vstupujeme do duchovného spoločenstva s naším nebeským patrónom.

Možno si pamätáte ako vaše meno vyslovovala mama alebo zamilovaný sused. Viete odlišiť podľa toho ako vás kto oslovuje, aký má k vám vzťah. Možno nevie ako vás má oslovit alebo ste toľko „pani vedúcou“ či „pánom inžinierom“, že si už ani neviete predstaviť ako by vám niekto hovoril inak.

Pred Bohom sme stále jeho deti. Ako znie moje meno „z Božích úst“?

Ako je napísané v knihe Izaiáš: „Teraz však toto hovorí Pán, tvoj stvoriteľ, Jakub, tvoj tvorca, Izrael: "Neboj sa, veď ťa vykúpim, po mene ťa zavolám, ty si môj."“

Ivana Štibraná

Hodinky

Príbeh

Vyšiel som z obchodného domu, tlačiac nákupný kôš pomedzi náhliacich sa ľudí k svojmu autu, vylodiť tovar. Vyhýbam sa nákupným centráram, ako čert krížu a len raz za čas si vybehnom kúpiť konkrétne, čo potrebujeme do domácnosti, lebo inak sa mi stávalo, že reklamné akcie boli také lákavé, že veru občas človek nakúpil aj to, čo vôbec nepotreboval.

Po vyložení nákupu do auta, vrátení prázdneho košíka na stanovisko, vracajúc sa k autu, už tam stál. Nervózne prestupoval, oblečený v lyžiarskej bunde, v rifliach, na nohách zimné topánky, čo dva týždne po Silvestri, nebolo nejako zvlášť čudné - len ten vystrašený výraz v tvári mi do celej nákupnej novoročnej atmosféry nesedel. Ako som pristúpil k svojmu kombi, bleskurýchle pristúpil ku mne, podávajúc mi niečo červené s preskakujúcim hlasom mi vraví: „Som feťák, strašne súrne potrebujem peniaze na dávk! Prosím, kúp tieto drahé švajčiarske hodinky odo mňa, prosím!“

To prosím bolo také nástojčivé, že som cítil niekde vzadu v hlave, že sa ho nejakým obyčajným: „Nemám záujem“ nezbavím.

„Teraz som to ukradol v značkovej predajni, pozri sa.“ – odklopil červenú škatuľku, z ktorej na mňa vykukali veľké, zlaté, pánske, náramkové hodiny, s červeným švajčiarskym krížom v znaku.

„Márnosť šedivá! V živote som také hodinky ani v ruke nedržal.“ – preblesklo mi hlavou, aj keď niekde vnútri som mal podozrenie, že nie je úprimný, hodinky ma ohúrili, pričom chlapík škatuľku rýchlo zaklapol, hodil mi ju na sedačku do auta, pričom nástojčivo vraví: „Daj mi za ne, čo chceš, len mi prosím pomôž!“

V zásade som proti akejkoľvek kriminálnej, či inej protizákonnej činnosti, ale v tých jeho očiach bolo niečo presvedčivé, čo som nevedel pomenovať. Okrem toho, tie hodinky vyzerali ozaj drahé, aj keď som ich zazrel len na okamih. Vravím si v duchu: „Som síce pilčík, a v lese plynie čas len podľa toho, či je svetlo, alebo prší, ale ak pôjdeme so ženou niekde na návštevu, oslavu, či ples, mať také „šmrncovné“ hodinky nemôže byť na škodu - okolie sa bude čudovať, aké mám drahé hodinky, že sa mi musí v tých horách dobre dariť. „Dám ti za ne desať eur, to je maximum, čo môžem minúť!“ - skúsil som zašpekulovať. V tej chvíli chlapík vytahuje zase červenú škatuľku a nástojí: „Kúp ešte jedny, prosím!“ Ale to už som mu podával desať euróv bankovku, nasadal konečne do auta a rozhodným tónom oznámil, že sme skončili, nech si predá inému. Cestou domov sa mi neustále v myšlienkach vracali udalosti nezvyčajného obchodu. Ako sa z bežného rutinného nákupu do domácnosti stal odrazu biznis s hodinkami a podchvíľou ma aj mrzelo, že som nekúpil aj tie druhé. Mohol som ich výhodne doma v šenku niekomu predať a tie svoje som si už mohol nechať zadarmo. Až doma na dvore som sa odvážil vybrať hodinky zo škatuľky a vtedy mi to došlo. Oстал som ako prikovaný. Boli to atrapy. Atrapy, ale krásne. Chvíľu som si aj myslel, že zlaté asi nebudú, ale že nebudú ani pozlátené, ma ani nenapadlo. Kto si dal takú námahu, že vyrobil takú dokonalú kópiu??? Sklamany, oklamany, podvedený - také pocity mi prebehli po celom tele, aj keď som vlastne sám doplatil na svoju dôverčivosť, či vlastne chamtivosť, keďže som cenu navrhol sám, dobrovoľne a prvý. Chcel som sa poštípať a uistiť, že sa mi to len snívalo, ale bola to holá realita. Nechal som sa napáliť. Išlo síce len o desať eur, no v podstate som to mal menu obedy na tri dni a už sa mi to nezdalo len tak málo. Každopádne dôkaz, že to všetko bolo naozaj ma akosi začínal páliť v ruke. Rýchlo som zaklapnutú škatuľku hodil nazad do auta, aby som nevidel dôkaz mojej hanby. No čo už, v duchu som sa rozlúčil s ťažko zarobenými, no tak ľahko minutými peniazmi a celkovo mi to pokazilo náladu po celý víkend.

O pár dní potom, som celú príhodu so zlatými hodinkami rozprával pár známym a susedovi, ktorý čuduj sa svete mal podobnú skúsenosť, len v inom čase, v inom meste a s iným človekom, len s rovnakým koncom. Vtedy tento príbeh zaujal jedného z prítomných, ktorý navrhol, že to celé zverejní, aby sa dostala táto informácia medzi ľudí, nedali sa tak zlákať vidinou dobrého obchodu a nesadli takýmto a podobným individuám na lep.

Viete, milujem svoju prácu s drevom v lese, aj keď je ťažká a náročná. No nie som hodinár, obchodník, priekupník a ani žiaden novinár, či spisovateľ. Preto nech si každý človek robí svoju prácu poctivo, poriadne a na svete tak bude určite viac radosti, lásky a porozumenia...

Ján Jakubec

Bol raz jeden kráľ,

ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie.

Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného.

Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach.

Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ ju však nemal veľmi rád, málokedy si ju všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku.

Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliciteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy.

Mám štyri ženy, rozmýšľal, keď zomriem, určite nebudem sám.

No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolať svoju štvrtú ženu a povedal jej: "Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?"

Žena odvrkla: "Nikdy! Čo ti to zišlo na um?" Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla.

Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Ale ešte mal nádej.

Pozvať svoju tretiu ženu a povedal jej: "Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?" Ale aj ona ho odbila: "Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš znovu sa vydám."

Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu.

Povedal jej: "Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?"

No ani ona nevyplnila jeho želanie. "Ľutujem," povedala, "ale tenoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám."

Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie.

No skôr ako vydýchol, začul hlas: "Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš." Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu.

Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s ľútosťou a plačom povedal: "Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu."

Každý z nás má vo svojom živote štyri manželky:

Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho.

Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným.

Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť za bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jediné duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia...

Pripravila Dária Jajcayová

ŠTATISTIKY

KRSTY: neboli

SOBÁŠE: neboli

POHREBY:

+Mária Kurincová r. Švorčíková nar. 12.9.1922, zom. 1.12.2013 pohreb Smolenice

+Ladislav Medový nar. 16.6.1928, zom. 10.12.2013 pohreb Smolenice

+Mária Némethová r. Michaličová, nar. 8.4.1934, zom. 3.1.2014 pohreb Smolenice

+Ladislav Sloboda nar. 11.4.1937, zom. 21.1.2014 pohreb Smolenice

+František Čačka nar. 21.11.1952, zom. 22.1.2014 pohreb Smolenice

+Mária Haberlová nar. 13.1.1930, zom. 25.1.2014 pohreb Smolenice

Pozdrav z večného mesta Rím

Námestie sa pomaly ale isto zaplína a nedočkavý šum sa rozlieha okolím, zالياľ čo anonymná ruka prehodí z okna karmínový záves s logom súčasného pápeža Františka. Dav v momente utíchne a stovky prítomných očí sa upierajú do druhého horného okna zprava. Stále nič sa ale ešte nedeje najbližších desať minút. Talian, Nemec, Argentínčan či Poliak - každý sa snaží nájsť dobrú východziu pozíciu, aby mu neunikla tvár jedného z najsledovanejších mužov tejto planéty. Usmiaty pápež František sa zrazu objaví v okne, povestne zamáva plnému námestiu svätého Petra a zažela všetkým dobrý deň. Mnohí mu kývajú, iní nadšene tleskajú či z plného hrdla kričia: „Nech žije svätý Otec!“ Osobne si nepamätám, že by na nedeľnú modlitbu Anjel Pána chodilo toľko veriacich či neveriacich. Našuchorím sa aj ja, pripravím foťák, aby som zachytila pre mňa nevšedný moment tejto vzácnej chvíle. Všetci ako ovce hľadajúce na svojho pastiera počávajú dychtivo slová, ktoré zaznievajú nielen pre prítomných, ale pre nás všetkých patriacich Kristovi: „**Nezdá sa vám, že v dnešnej dobe je potrebné pridať v bratskom delení sa a láske? Nezdá sa vám, že všetci potrebujeme pridať v činorodej láske? Nie v tej, ktorá sa uspokojí s dočasnou pomocou, ktorá je nepresvedčivá, nevloží sa do hry, ale v milosrdnej láske, ktorá je ustarostená pre nepohodlie a utrpenie svojho brata. Akú príchuť nadobudne život, keď sa necháme zaplaviť láskou Božou!**“ Úžasné slová, nie? Nech sú nám všetkým posilnením v každodennom bežnom živote, aby sme mali chuť ustavične sa radosť, ako nás pobáda sv. Pavol v jednom zo svojich listov. Duchovný zážitok zo stretnutia s pápežom však strieda ďalší a ďalší. Pookriatie pri ostatkoch čoskoro svätorečeného Jána Pavla II. či Jána XXIII., tiché rozjímanie pri sv. Cyrilovi alebo sv. Filipovi, patrónovi mesta Rím. Ak sa vám naskytnie príležitosť na duchovné spestrenie, Rím bezpochyby odporúčam.

Emília Bihariová, foto <http://www.schefferj.ps.hu/ItalyRomeVatican.htm>

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
TRNAVSKÁ ARCIDIECÉZA

917 06 Trnava 1, P. O. Box 78, Jána Stolného 10, W (033) 5912 111, e-mail: abej@ku.sk

Dátojná
Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Smolenice
Cintorínska 3
919 04 Smolenice

Číslo: 8976/13

V Trnave 10. decembra 2013

Vec: Udeľenie cirkevného schválenia na farský časopis Smolenický posol

Na základe Vašej žiadosti č. 47/2013 zo dňa 12. apríla 2013 udeľujem farskému periodiku *Smolenický posol* cirkevné schválenie.

Je potrebné, aby cirkevne schválené knižné dielo alebo periodikum malo určeného aj svojho cenzora. V prípade farského časopisu je cenzorom, ktorý každému vydanému číslu udeľuje Nihil Obstat, správca dotýčajnej farnosti (fárar, farský administrátor).

Text cirkevného schválenia nech znie takto:

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13.

S katolíckym pozdravom

Ján Orosch
Mons. Ján Orosch
trnavský arcibiskup

Svet za oknom

Boli raz dvaja muži a obidvaja boli vážne chorí. Bývali spolu v jednej malej izbe vo veľkej nemocnici. V izbičke bolo len jedno okno, ktorým ste mohli vidieť okolitý svet. Jeden z mužov smel v rámci svojej liečby hodinu denne sedieť na posteli. Jeho posteľ stála pri okne. Ale ten druhý musel po celý čas ležať vystretý na chrbte.

Každé popoludnie, keď muža pri okne na hodinu podopreli, trávil čas tým, že opisoval, čo vidí cez okno. Okno viedlo rovno do parku s jazerom. Po jazere plávali kačky a labute a deti na brehu ich krmili chlebom alebo si púšťali lodičky. Zaľúbení sa prechádzali ruka v ruke pomedzi stromy, boli tu kvety a trávniky, na ktorých ľudia hrali softbal. A vzadu za korunami stromov bol krásny výhľad na panorámu mesta.

Muž ležiaci na chrbte počúval toho druhého, ktorý opisoval, čo vidí a vychutnával každé jeho slovo. Počúval, ako jedno dieťa skoro spadlo do jazera a aké krásne sú dievčatá v letných šatách. Mužovo rozprávanie bolo také presvedčivé, že ten druhý prežíval všetko tak, akoby bol naozaj videl, čo sa deje vonku v parku.

Jedného krásneho odpolednia však ležiacemu mužovi napadlo: prečo muž ležiaci pri okne môže vychutnávať všetok pôžitok z toho, čo sa deje za oknom? Prečo on nemá takú možnosť? Cítil sa síce zahanbene, ale čím viac sa snažil zahnať tieto myšlienky, tým viac túžil vymeniť si miesto. Urobil by pre to všetko! Raz v noci, keď uprene hľadel do povaly, druhý muž sa zrazu prebudil. Kašľal a lapal dych a snažil sa dočiahnuť na tlačidlo, aby privolal sestričku. Muž ho však len pozoroval a ani sa nepohol dokonca ani vtedy, keď počul, že ten druhý prestal dýchať. Ráno sestrička našla muža pri okne mŕtveho a potom jeho telo potichu odviezli preč. Keď sa to mužovi, ktorý zostal v izbe, zdalo už vhodné, požiadal, či by ho nemohli premiestniť na posteľ pri okne. A tak ho presťahovali, uložili ho do postele a urobili mu pohodlie. Vo chvíli, keď všetci odišli, oprel sa o jeden lakeť, bolestivo a namáhavo a zdvihol sa, aby sa pozrel von oknom.

Za oknom bol holý múr.

Pripravila Dária Jajcayová

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Ivan Bacigál, Emília Biahriová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková, Ivana Štibraná.

Cenzor: vdp. Samuel Sádecký.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.